DWA TOTALIZMY - DWAJ WROGOWIE

NIEMCY

1. Na czele państwa stoi Adolf Hitler — Führer. Nieomylny, wielki genialny polityk, wódz i strateg. Największa postać w dziejach świata — stwierdzają usłużni profesorowie niemieccy powagą swych nazwisk. — Zagranica zazdrości nam takiego wodza — głosi pan Goebbels.

Imię wodza jest zaklęciem, zastępuje modlitwę, moralność i honor. Imię wodza staje się pozdrowieniem i pożegnaniem, wyrazem niewolniczego oddania całego narodu.

W okresie zwycięstw wojennych wódz mówi dużo i długo, w okresie klęski milczy, nieomal znika z powierzchni życia politycznego.

2. Niemcy muszą mieć przestrzeń życiową — Lebensraum. Pod kierownictwem Niemiec (czytaj Butem) powstanie po wojnie Nowa Europa, oparta na nowym porządku. W rzeczywistości ten „nowy porządek" to polityka podboju i ujarzmiania całych narodów i przekreślania ich istnienia (Czechosłowacja, Austria, Polska, Norwegia, Holandia, Belgia, Francja, Jugosławia, Grecja). Inne państwa europejskie muszą służyć, jak wasale (Italia, Węgry, Bułgaria, Hiszpania, Słowacja, Chorwacja).

3. Niemcy zawierają chętnie pakty przyjaźni z innymi państwami, stwierdzając uroczyście, iż nie mają żadnych pretensyj do danego kraju. Przy nadarzającej się sposobności napadają na ten kraj, rabując go, niszcząc, uwożąc ludność, ujarzmiają go zupełnie (Polska, Jugosławia i t. d.).

Mówią o sobie, że są przeznaczeni na władców świata i wznawiają ciągle krwawe wojny.

4. Kraje, które nie chcą się poddać, uszczęśliwia się „turystami", t. j. oddziałami dywersyjnymi w ubraniach cywilnych.

Celem ich jest wprowadzenie chaosu w życiu społecznym i gospodarczym, sabotaż wojskowy, walka partyzancka i ułatwianie wszelkimi sposobami podbicia kraju przez Niemcy.

W każdym kraju mają Niemcy swych agentów, których mianują „wodzami narodu". We Francji podbitej i ujarzmionej wiernie im służy Laval, w Norwegii — Quissling, w Holandii — Mussert, w Rumunii — Antonescu.

Nie brak ich także i w innych krajach (Belgia), a nawet w Argentynie. Każdy z tych agentów głosi oczywiście, że służy tylko prawdziwym interesom swego kraju.

5. Narodowy socjalizm nienawidzi bolszewizmu. Walkę z bolszewizmem uważa nieomal za główny cel swego istnienia. Chcąc podbić całą Europę, zawierają Niemcy z Rosją Sow. kilka dni przed wybuchem wojny światowej (25. VIII. 1939.) pakt przyjaźni, otrzymując od Rosji wszelką pomoc i zabezpieczając w ten sposób granicę wschodnią.

Od tego dnia rozpoczął się okres przyjaźni niemiecko - rosyjskiej pod hasłem naczelnym: precz z Polską. Podzielili Polskę między siebie, wykreślając Ją z mapy Europy.

Propaganda przeciw bolszewizmowi została w tym czasie zaniechana.

6. Niemiecka narodowo - socjalistyczna partia robotnicza jest jedyną legalną organizacją polityczną w Niemczech, inne organizacje polityczne zostały, w chwili dojścia do władzy Hitlera, rozwiązane, a ich przywódcy wtrąceni do więzienia lub do obozów koncentracyjnych.

Dla utrzymania się przy władzy dusi ona całkowicie wolność człowieka i pozbawia go praw obywatelskich, stosuje najbezczelniejsze okłamywanie ludności, ogłupia i demoralizuje młodzież w organizacji partyjnej „Hitler - Jugend".

ROSJA

1. Na czele państwa stoi towarzysz Józef Wisarionowicz Stalin, zrusyfikowany Gruzin. Zna się na wszystkim. Tow. Stalin powiedział słusznie: (następuje banalna cytata). Tow Stalin stwierdził, zarządził, przewidział, rozkazał.

Epoka Stalina w dziejach ludzkości, stalinizm — rozlega się w prasie bolszewickiej.

Geniusz, ojciec i Słoneczko Zw. Rądzieckiego, wódz proletariatu i rewolucji światowej — krzyczą partyjne redakcje.

W okresie klęsk milczy, w okresie zwycięstw wydaje słynne rozkazy, jest bardzo złym mówcą, nie ukazuje się niemal, nigdy publicznie, tajemniczy, niewidzialny, jak każdy satrapa wschodni.

2. Rewolucja światowa — oto hasło i polityka swoistego „Lebensraumu" bolszewickiego. Czytamy, iż wszystkie narody marzą o wyzwoleniu ich przez Armię Czerwoną. Armia ta zajmuje sąsiednie kraje a sfałszowany plebiscyt zatwierdza to. Wolni obywatele stają się niewolnikami, łupem największego kapitalisty świata: państwa sowieckiego. (Gruzja i ludy kaukaskie, Turkiestan, Buchara, Mongolja, zewn., Polska, Litwa, Łotwa, Estonia, Finlandja, Besarabia, Bukowina).

3. Rosja zawiera chętnie pakty przyjaźni z innymi państwami, stwierdzając uroczyście, iż nie ma żadnej pretensji do danego kraju. Przy nadarzającej się sposobności napada na ten kraj, rabując go, niszcząc, uwożąc ludność, ujarzmia go zupełnie (nasze Kresy Wschodnie, państwa bałtyckie i in).

Od kilkuset lat Rosja wznawia ciągle próby podbicia stopniowo innych krajów. Twierdzi, że inne narody powiny zlać się jak rzeki w morzu rosyjskim.

4. Kraje podbite przez Niemców uszczęśliwia się oddziałami dywersyjnymi. Oddziały te nie walczą jednak z Niemcami. Ich celem jest tylko skłócenie ludności, wprowadzenie zamętu i ułatwienie przez to zdobywczego pochodu Rosji. Dla wprowadzenia w błąd są one nastrojone bardziej „narodowo" niż najzagorzalsi narodowcy. Nazywają się z tego powodu oddziałami Puławskiego, Dąbrowskiego, Kościuszki i t. d. (nigdy Lenina lub Stalina). Ajenci cywilni dywersji to Polska Partia Robotnicza (dawna partia komunistyczna). Piszą odezwy „do Rodaków", zbierają fundusze na „dar narodowy", tworzą „Komitety narodowe".

5. Bolszewizm nienawidzi narodowego socjalizmu. Walkę z hitleryzmem uważa niemal za główny cel swego istnienia. Chcąc po ukończeniu wojny podbić całą Europę, zawiera Rosja z Niemcami na kilka dni przed wybuchem wojny światowej (25. VIII. 1939) pakt przyjaźni, udzielając Niemcom wszelkiej pomocy, sprzedając im zboże, naftę i cenne wytwory przemysłowe.

Od tego dnia rozpoczął się okres przyjaźni bolsz. niemieckiej pod hasłem: precz z Polską. Obie satrapie zaczęły się nawzajem „szanować". Ruchliwa niegdyś Kom. Partia Polski zawiesiła od początku wojny swą działalność aż do wybuchu wojny ros. - niem.

6. Partia komunistyczna jest jedyną organizacją polityczną w Rosji, inne organizacje polityczne (nie wyłączając socjalistycznych, jak socjaliści - rewolucjoniści, mienszewicy) zostali w chwili objęcia władzy rozwiązane, a ich przywódcy straceni.

Dla utrzymania się przy władzy dusi terrorem wolność człowieka, pozbawia go praw obywatelskich, stosuje najbezczelniejsze okłamywanie ludności, ogłupia i demoralizuje młodzież w organizacji partyjnej „Komsomoł".

7. Niemiecka narodowo-socjalistyczna partia robotnicza głosi, iż „czci pracę, szanuje robotników".

Hasło to urzeczywistnia w ten sposób, iż gnębi robotników, przedłuża czas pracy, nie dopuszcza do podwyżki płac i rozbija wolne związki zawodowe. Robotnik jest związany z fabryką, nie mogąc zmieniać miejsca pracy. Przywileje robotnika społeczne i polityczne, szanowane w krajach demokratycznych, tu zostały przekreślone. Upominać się o nie — znaczyłoby ściągnąć na siebie najsurowszą karę.

8. We własnych szeregach partyjnych robi partia narod. - socjalistyczna co pewien czas swoisty porządek, t. zn. rozstrzeliwuje bez sądu niewygodnych członków partii (30. VI. 34 r. rozstrzelano 1000 członków, w tym kilkudziesięciu przywódców, jak Röhm, Strasser, Ernst i t. d.).

Wybitni członkowie partii (Lutze szef szt. S. A.), wyżsi oficerowie (marsz. v. Reichenau, gen. Udet, płk. lotn. Mölders), dyplomaci (amb. v. Moltke) giną w czasie wojny w tajemniczych wypadkach samochodowych, samolotowych lub po operacjach.

9. Co pewien czas odbywają się t. zw. plebiscyty, t. zn. głosowania, którymi naród ma zatwierdzić decyzje wodza lub wyrazić mu zaufanie.

Agitacja opozycji jest niedopuszczalna. Nie było wypadku, by Führer nie otrzymał zaufania od liczby mniejszej niż 93% wyborców.

W czasie wyborów do Sejmu Rzeszy istnieje tylko jedna lista — partyjna. Kandydaci otrzymują conajmniej 95% głosów.

10. Własność prywatna jest w Niemczech szanowana, t. zn. ksiąg hipotecznych nie zniszczono. Właściciele nieruchomości nie mają prawa dysponowanie swą własnością (także i przed wojną) bez zezwolenia władz państwowych. Chłop nie tylko nie może dysponować ziemią, lecz musi gospodarować według biurokratycznych przepisów.

Musi także spełniać uciążliwe świadczenia, jak gdyby gospodarstwo było mu tylko wypożyczone przez rząd.

11. Niemcy nie znoszą żadnych ruchów narodowych na swym terenie. Już przed wojną gnębili bezlitośnie: Polaków, Łużyczan, Duńczyków u siebie. W czasie wojny wykreślają całe narody, odmawiając im prawa istnienia, tępiąc ludność (Polska, Luksemburg, Słoweńcy i t. d.).

12. Stosunek do religii jest w Niemczech obojętny, albowiem naród niemiecki powinien wierzyć „w boską misję Führera".

Duchowieństwo katolickie i członków zakonów kompromitują się w Niemczech procesami publicznymi, zarzucając im przestępstwa przeciw moralności lub wykroczenia dewizowe.

Majątkiem kościelnym zarządza komisarz rządowy.

W czasie obecnej wojny kokietuje się duchowieństwo katolickie, chcąc pozyskać sympatie krajów katolickich (Hiszpania, Portugalia, Irlandia) i Stolicy Apostolskiej.

Führer nie wzywa w swych przemówieniach na pomoc Opatrzności, lecz Pana Boga.

13. Niemcy są odwiecznym wrogiem Polski. Podczas obecnej wojny napadały nas zdradziecko, stosując najokrutniejsze mordy, wysiedlenia, więzienia, obozy i grabieże. Oświęcim, Majdanek, Oranienburg, Dachau, milion wysiedlonych z Poznańskiego, milion polaków wywiezionych na roboty do Rzeszy, dziesiątki tysięcy uwięzionych — oto przykład rządów niemieckiego okupanta. Niemcy posiadają do tego celu specjalnie wyszkoloną organizację katów: Gestapo. Pomagają im w tym zdrajcy volksdeutsche.

7. Bolszewicy rozpoczęli swój żywot jako partia klasy robotniczej. Doszedłszy do władzy, umocniwszy się, zaczęli gnębić klasę robotniczą w imię „budownictwa socjalistycznego". Klasa robotn. w Rosji żyje w tak strasznych warunkach, o jakich nie żyje nigdzie w Europie kapitalistycznej. Pod hasłem „stachanowszczyzny" zwiększono tempo pracy, zgnębiono klasę robotniczą, uniemożliwiając jej wszelką walkę o byt. Robotnik nie ma prawa ani wyboru zawodu ani zmiany miejsca pracy.

8. Co pewien czas odbywa się w partii komunistycznej t. zw. czystka, t. zn. wydala się z partii tysiące członków, piętnując ich jako zdrajców, kontrrewolucjonistów, sabotażystów i t. p. Najwybitniejszym członkom partii piastującym wysokie stanowiska państwowe wytacza się sprawy sądowe o sabotaż, szpiegostwo, poczem karze śmiercią. (Trocki, Zinowiew, Kamieniew i inni „starzy bolszewicy", wysocy oficerowie, m. in. Tuchaczewski, marszałek czerwonej armii.)

9. Na podstawie t. zw. Konstytucji stalinowskiej odbywają się co pewien czas wybory do „najwyższej rady Sowietów" lub parlamentów republik sowieckich. Agitacja opozycji jest niedopuszczalna. Nikt nie śmie wypowiedzieć swej opinji nawet prywatnie. Istnieje tylko jedna lista — partyjna, na inną głosować nie wolno. Kandydaci otrzymują 100% głosów.

10. Własność prywatna nie istnieje w Rosji. Początkowo rozdzielono między chłopów ziemię obszarniczą, aby ich pozyskać dla rewolucji. Gdy bolszewizm zwyciężył, upaństwowiono wszystkie gospodarstwa wiejskie, oszukany chłop stał się pańszczyźnianym niewolnikiem.

Przez pewien czas nawet bydło, nierogacizna i drób były upaństwowione. Dopiero, gdy lud zjadał to masowo, przywrócono własność pryw. inwentarza żywego.

11. Bolszewicy likwidują wszelkie ruchy narodowe w Rosji. Zlikwidowali samodzielność republik radzieckich, mordując nawet działaczy z narodowych mniejszości (Ukraińcy) we własnym obozie, przerzucając ludność na tereny obce.

12. Państwo jest wrogiem religii, albowiem według twierdzenia Lenina — religia jest to opium dla ludu.

Cerkiew prawosławną i organizacje kościelne innych wyznań (rzymsko - katolicy, muzułmanie i t. d.) zlikwidowano, ich majątek kościelny skonfiskowano.

Bezbożnictwo jest ruchem popieranym przez państwo.

W czasie wojny obecnej kokietuje się duchowieństwo prawosławne, chcąc pozyskać sympatie kościołów protestanckich w Anglii i Ameryce. Z tego powodu przywrócono hierarchię cerkwi prawosławnej i metropolitą na czele.

13. Rosja jest odwiecznym wrogiem Polski. Podczas obecnej wojny napadła nas wbrew podpisanemu paktowi nieagresji, stosując najokrutniejsze mordy wysiedlenia, obozy i grabieże. Wyspy Sołowieckie, Syberja, Kazakstan, 1 i 1/2 miliona wywiezionych wgłąb Rosji Polaków, dziesiątki tysięcy wymordowanych w więzieniach N. K. W. D. lub wymarłych w okrutnych obozach pracy — oto dowód realny stosunku Rosji do Polski i Polaków. Rosja posiada do tego celu specjalnie wyszkoloną organizację katów: NKWD. Pomagali jej w tym wszyscy zdrajcy — komuniści (PPR i Gwardia Lud.) i nadal chcą pomagać.

Wymieniliśmy w krótkich słowach zasadnicze cechy ustroju hitlerowskiego i bolszewickiego oraz ich metody rządzenia.

Rzecz jasna, iż są to dwa państwa wrogie, a mimo to ileż w nich podobieństwa.

Dlaczego?... Albowiem są to państwa, oparte na tych samych zasadach: na *dyktaturze i totaliźmie*, nie uznające wolności i swobód obywatelskich.

Te same przyczyny, t. j. dyktatura i totalizm muszą wywołać te same skutki, t. j. niewolę i gnębienie ludności na każdym polu.

Wojna obecna toczy się o usunięcie ze świata wszelkich form totalizmu i przemocy, toczy się o zwycięstwo wolności demokratycznych dla każdego miłującego pokój człowieka. Są to cztery wolności: wolność od strachu, wolność od niedostatku, wolność słowa i wolność wyznania.